

Eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik öğretmen görüşleri**Muhammet Ali Elilçi¹, Gürkan Beyaz², Mehmet Arif Öncü³, Ahmet Çolak⁴**

DOI 10.5281/zenodo.10719335

Özet

Eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanması, geleneksel öğretim metotlarına meydan okuyan, öğrenci merkezli ve etkileşimli öğrenmeyi vurgulayan bir dönüşümü beraberinde getirmektedir. Bu dönüşümde, öğretmenlerin rolü kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışmada, eğitimdeki yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik öğretmen görüşlerini anlamaya odaklanarak, öğretmenlerin bu değişimlere nasıl yaklaştığını ve bu yeni paradigmada karşılaştıkları zorluklar ele alınacaktır. Bu çalışmanın temel amacı, öğretmenlerin eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik görüşlerini anlamak, deneyimlerini ortaya çıkarmak ve bu bağlamda öğretmenlerin karşılaştıkları zorlukları ve önerilerini belirlemektir. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden olgu bilim deseni kullanılmıştır. Diyarbakır'daki çeşitli kademe ve branşta görev yapan 25 öğretmenle yüz yüze gerçekleştirilen görüşmelerle şekillenmiştir. Bu görüşmeler, öğretmenlerin müfredat uygulamalarına yönelik görüşlerini, tecrübelerini ve önerilerini ayrıntılı bir şekilde ortaya çıkarmak amacıyla tasarlanan açık uçlu soruları içeren bir görüşme formu kullanılarak yapılmıştır. Öğretmen görüşleri, eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasının başarıyla gerçekleştirilmesi için bir dizi önemli hususu ortaya koymaktadır. Profesyonel gelişim, öğrenci çeşitliliği, adil değerlendirme süreçleri ve öğrenci merkezli yaklaşımların güncellenmesi bu tartışmanın ana eksenleridir. Eğitimdeki bu yeniliklere geçişte, öğretmenlere sürekli destek ve güçlendirme sağlanması, eğitim sistemini daha etkili ve öğrenci odaklı hale getirmek adına kritik bir adımdır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, yenilikçilik, öğretmen.**Teacher opinions on the implementation of innovative approaches in education****Abstract**

The treatments presented in training are shown to be applied, incorporating a computer that challenges traditional teaching methods and emphasises student-centred and communicative learning. In this transformation, it has a critical structure in the logical role. These practical, advanced solutions in education will be addressed by focusing on understanding teachers' views towards them, how developments in events are approached, and the challenges faced in this new paradigm. The primary purpose of this product is to provide targeted lists of comprehensive solutions in comprehensive education in treatment, to reveal their experiences and to identify the options and recommendations they encountered in the process. The phenomenology design, one of the qualitative research designs, was used in the study. It was shaped by face-to-face interviews with 25 teachers working at various levels and branches in Diyarbakır. An interview formula was created for these interviews, including lists of project planning plans and precise, comprehensive details designed to reveal experiences and suggestions in detail. They introduce several vital issues for successfully implementing advanced educational treatments where the teacher is successful. Professional development, student diversity, fair assessment, and updating student-centred centres are the principal axes of this discussion. In the transition to these innovations in education, providing continuous support and development to teachers is critical in making the education system more effective and student-focused.

Keywords: Education, innovation, teacher.

¹ Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, muhammetali@gmail.com

² Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, gurkanbeyaz21@hotmail.com

³ Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, arifoncu2@hotmail.com

⁴ Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, ahmetcolak_84@hotmail.com

Giriş

Eğitim ve öğretim, insanlığın tarih sahnesine çıkışından bu yana var olan ve sürekli evrim geçiren temel bir olgudur. Bu kavram, insanlar tarafından oluşturulmuş ve zaman içinde çeşitli değişikliklere uğramıştır (Koçoğlu, 2020). Eğitim, temelde insan ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ortaya çıkmış ve tarih boyunca çeşitli eğitimciler ve düşünürler tarafından farklı şekillerde yorumlanmıştır. Ancak genel olarak, eğitim bireyde önceden planlanmış istenilen davranış değişikliğini oluşturma süreci olarak tanımlanabilir (Ertürk, 2013).

Ülkelerin küresel gelişmeleri takip edebilmesi, değişimlere ayak uydurabilmesi ve diğer ülkelerle rekabet edebilmesi, temelde nitelikli insan gücüne sahip olmalarına bağlıdır. Bu hedefin gerçekleşmesinde en önemli araçlardan biri ise eğitimidir. Eğitim, bir ülkenin mevcut eğitim sisteminin etkin bir şekilde kullanılması ve insan kaynağının doğru bir şekilde yönlendirilmesi için kilit bir role sahiptir. Bir ülkenin gelişmişlik düzeyi, o ülkenin sanayide gerçekleşen değişim ve gelişmelerle başa çıkma yeteneği, mevcut eğitim sistemine yönelik yenilikçi uygulamalara ve değişen beklentilere ne kadar etkili bir şekilde yanıt verebildiği ile belirlenir. Bu bağlamda, eğitim kurumları ve eğitimciler, toplumsal hayatı etkileyen teknolojik ve bilimsel gelişmelere duyarsız kalmamalı, aksine bu değişimlere uyum sağlamalıdır (Çoban ve Uzun, 2022).

Bugünün koşullarında, toplumların, gelişmelerle başa çıkabilmek adına 21. yüzyıl bilgi, beceri ve yeteneklerine sahip bireyler yetiştirmesi zorunlu bir ihtiyaç olarak kabul edilmektedir. Bu görev, bireyleri yetiştirme ve topluma kazandırma sorumluluğuna sahip olan eğitim sistemi ve kurumlarını içermektedir, ki bu sistemler pek çok öğeden oluşan karmaşık bir yapıya sahiptir. Eğitim sistemi, insanları, toplumu ve diğer sistemleri etkileyen, onları en fazla etkileyen bir yapı olarak merkezi bir rol oynamaktadır. Bu sebeple, dinamik bir yapıya sahip olan eğitim sistemleri, toplumun tüm alanlarıyla etkileşim halinde olan ve her türlü gelişmeye, değişime ve dış etkilere açık bir yapı oluşturmaktadır. Aynı zamanda, bu değişim ve dönüşümü sürdürülebilmesi için sürekli olarak güncellenmeye ve adapte olmaya ihtiyaç duymaktadır (Tutkun, 2010).

21. yüzyılda, artan eğitim seviyesiyle birlikte bireylerin, çağın gerektirdiği bilgi, beceri ve yetenekler doğrultusunda kendilerini geliştirmeleri ve bu yetenekleri etkili bir şekilde kullanmaları büyük bir önem arz etmektedir. Günümüzde bilgi, son derece kıymetli bir varlık haline gelmiş olup bireylerin öğrenme, analitik düşünme, sentez yapabilme, sorunları çözebilme ve etkili iletişim kurabilme gibi temel özelliklere sahip olmaları gerekmektedir. Hayatımızın her anında artan bilgi akışıyla karşılaşmaktayız ve bu durumda bireylerin, hangi bilgiye ihtiyaç duyduklarını nasıl elde edeceklerini bilen, bilgiye seçici bir şekilde yaklaşan ve öğrenme süreçlerini etkili bir şekilde yöneten bireylere olan ihtiyaç giderek artmaktadır (Numanoğlu, 1999).

Yaşadığımız çağ, bilginin hızla yenilendiği, her alanda hızlı değişimlere tanıklık ettiğimiz, bilimde paradigmanın değiştiği ve küçük değişimlerin büyük etkilere neden olduğu kaotik bir dönemdir. Bu gelişme ve yenilenme sürecinin giderek hızlanması, olayları, durumları, ilişkileri, ürünleri veya bilgiyi etkilemekte ve bu süreci doğal bir olgu olarak kabul etmeyi, önceden hesaplamayı, stratejiler geliştirmeyi ve riskleri öngörmeyi zorunlu kılmaktadır. Başka bir deyişle, bu çağda gelişme ve yenilenmenin gerçekleşmesini beklemek yerine, bu değişimleri önceden tahmin ederek, hatta doğal karşılayarak adım atmak, yaşadığımız çağı kaotik bir hale getirmektedir. Bu bağlamda, değişimleri algılamak, buna uyum sağlamak, bu doğrultuda politikalar üretmek ve bu politikaları uygulamaya dönüştürmek oldukça önemlidir. Yirmi birinci yüzyıldaki bu değişimler, bireylerden beklenen yeterlikleri doğal bir şekilde değiştirmekte ve bu nedenle eğitim sisteminden başlayarak tüm toplumsal sistemlere önemli görevler

yüklemektedir. Eğitim sistemi, bireyleri çağa uygun bir şekilde yetiştirebilmek için, değişimlere adapte olmalı ve bu doğrultuda yeniden tasarlanmalıdır. Bireylerin yaşadığımız çağa uygun beceriler kazanmaları için, eğitim sisteminin temel amaçlarından birisi, öğrencilere yaratıcı ve inovatif bir anlayış kazandırmak olmalıdır. Bu anlayışın oluşturulmasında, eğitim-öğretim sürecinin baş aktörü olan öğretmenlerin etkili bir rol üstlenmesi kaçınılmazdır (Özmuş, 2012).

Eğitimde yenilikçiliği zorunlu kılan iki temel neden bulunmaktadır. Birincisi, sürekli değişen toplumda eğitimin de bu değişime ayak uydurması gerekliliğidir. Hızla evrilen toplumun gerisinde kalmamak adına eğitim kurumları, programlarını değiştirmeli, geliştirmeli ve yenilemelidir. İkincisi ise, eğitim kurumlarının diğerlerinden geride kalmaması için yenilikçiliğin bir gereklilik olmasıdır (Giray, 2006).

Yenilikçilik, eğitim alanında en kritik unsurlardan biridir ve bu alandaki en önemli etmenlerden biri de öğretmenlerdir (Kayabaşı, 2008). Toplumun geleceği, çocukların hayata donanımlı bir şekilde hazırlanmasında, kendini sürekli geliştiren öğretmenlerin rehberliğinde şekillenmelidir. Fullan ve Pomfret (1977), öğretmenlerin mesleki gelişimi ile yenilikçilik eğilimleri arasındaki bağa dikkat çekerek, eğitimdeki gelişmelerin öğretmenin sürekli kendini yenilemesine bağlı olduğunu belirtmişlerdir (Yılmaz ve Kocasaraç, 2010).

Yenilikçi öğretmenler, okulun performansını artırabilir ve etkili, öğrenmeye yönelik bir ortam oluşturabilirler (Tezcan, 1994). Ayrıca, bilgi teknolojilerini etkin bir şekilde kullanarak, öğretim süreçlerinde yenilikçi bir atmosfer yaratabilirler (Loogma, vd., 2012). Günümüzde, sürdürülebilir ve esnek öğrenme ortamlarına ihtiyaç duyulmaktadır. Beklentilerin farklılaştığı, bireylerin ihtiyaçlarının değiştiği bir dönemde, öğretmenlerin bilgi ve beceri gereksinimleri de evrim geçirmektedir (Töre, 2019). Öğretmenler, yenilikçi yaklaşımlarını geliştirerek sınıflarına ve öğrencilerine yansıttıklarında, öğrencilerin yaratıcılıklarını artırabilir ve bu yenilikçi anlayışı öğrencilere de kazandırabilirler. Bu nedenle, öğretmenler için yenilikçi öğretim yöntemleri ve yaklaşımları benimsemek, yeni nesil öğrencilerin eğitim deneyimlerini düzenlemede bir zorunluluk haline gelmektedir (Zhu, vd., 2013).

Eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanması, geleneksel öğretim metotlarına meydan okuyan, öğrenci merkezli ve etkileşimli öğrenmeyi vurgulayan bir dönüşümü beraberinde getirmektedir. Eğitimdeki yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik öğretmen görüşleri, bu değişimlerin etkili bir şekilde hayata geçirilebilmesi için önemli bir kılavuz olabilir. Öğretmenlerin deneyimleri, eğitim sistemlerini daha adaptif, esnek ve öğrenci odaklı bir hale getirmek adına değerli bir bilgi kaynağıdır. Bu görüşlerin dikkatlice değerlendirilmesi, eğitimdeki yenilikçi yaklaşımların sürdürülebilir bir şekilde uygulanması için önemli adımları ortaya koyabilir.

Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın temel amacı, Diyarbakır'da farklı kademe ve branşta görev yapan öğretmenlerin eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik görüşlerini anlamak, deneyimlerini ortaya çıkarmak, öğretmenlerin karşılaştıkları zorlukları belirlemek ve öneriler sunmaktır. Eğitimde yenilikçi yaklaşımlar, öğrenme süreçlerini daha etkili, katılımcı ve güncel hale getirme potansiyeli taşımaktadır. Bu yaklaşımların uygulanması sürecinde öğretmenlerin görüşleri, deneyimleri ve önerileri önemlidir. Öğretmenlerin profesyonel gelişimini desteklemek, eğitimdeki yenilikçi uygulamaları teşvik etmek ve sürdürülebilir eğitim reformları için rehberlik etmek açısından önem arz etmektedir. Bu çalışmanın sonuçları, eğitimdeki yenilikçi uygulamalara ilişkin stratejilerin geliştirilmesine ve eğitimde kalite artırıcı adımların atılmasına yönelik önemli bir kaynak olabilir.

Problem Cümlesi ve Alt Problemler

Bu çalışmanın problem cümlesi “Eğitim müfredatlarının etkinliği ve öğrenci merkezli yaklaşımlar açısından Diyarbakır'daki çeşitli kademelerde ve branşlarda görev yapan öğretmenlerin eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik görüşleri, deneyimleri ve bu konudaki algıları nelerdir?” şeklindedir. Alt problemler ise;

1. Diyarbakır'daki öğretmenlerin eğitimde yenilikçi yaklaşımlar hakkındaki genel görüşleri nelerdir?
2. Öğretmenler, kendi branşlarında eğitimde yenilikçi yöntemleri uygularken karşılaştıkları zorluklar nelerdir?
3. Eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına ilişkin olarak öğretmenlerin deneyimleri nelerdir?
4. Öğretmenler, eğitimde yenilikçi uygulamaların öğrenci başarısı üzerindeki etkilerini nasıl değerlendirirler?

Yöntem

Bu çalışmada Eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik öğretmen görüşlerini incelemek için nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim deseni kullanılmıştır. Olgubilim deseni, bireyin belli bir olguyu deneyimlemesi sonucu oluşturduğu anlamlara odaklanmaktadır. Olgubilim, bireylerin deneyimlerini ve yaşamlarını nasıl anlamlandırdıklarını inceleyerek, olanlar ile bireylerin bu olayları nasıl anladıkları arasındaki ilişkileri ortaya koymayı amaçlayan, belirli bir olgunun özünü nasıl deneyimlediklerini keşfetmeyi ve bireyler arasındaki ortak noktaları incelemeyi hedefleyen en uygun nitel araştırma desenidir (Tekindal, 2021). Öğretmenlerin eğitimde kullanılan yenilikçi yaklaşımlar ile ilgili görüşleri alınarak deneyimlerini ve algılarını derinlemesine anlamaya odaklanılmıştır. Bu yaklaşım, eğitimde kullanılan yenilikçi yaklaşımlar ilgili kişisel ve mesleki deneyimlerini kapsamlı bir şekilde anlamak için idealdir (Creswell, vd., 2003).

Veri Toplama Süreci

Veri toplama süreci, Diyarbakır'daki çeşitli kademelerde ve branşlarda görev yapan 25 öğretmenle yüz yüze gerçekleştirilen görüşmelerle şekillenmiştir. Bu görüşmeler, öğretmenlerin müfredat uygulamalarına yönelik görüşlerini, tecrübelerini ve önerilerini ayrıntılı bir şekilde ortaya çıkarmak amacıyla tasarlanan açık uçlu soruları içeren bir görüşme formu kullanılarak yapılmıştır. Katılımcıların seçimi, araştırmanın genel amacına uygun olarak çeşitliliği temsil etmeye yönelik özenle yapılmıştır. Bu çeşitlilik, farklı öğretim kademesi ve branşlardaki öğretmenlerin görüşlerini kapsamlı bir şekilde incelemeyi amaçlamıştır. Katılımcıların demografik özellikleri ve mesleki deneyimleri, elde edilen bulguların geniş bir perspektiften değerlendirilmesine olanak tanımaktadır. Görüşme verileri, içerik analizi yöntemi kullanılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Bu analiz süreci, öğretmenlerin yanıtlarından ortaya çıkan ortak temaları, eğilimleri ve farklılıkları belirlemeyi amaçlamıştır. Elde edilen bulgular, eğitim müfredatlarının uygulanmasına yönelik öğretmen görüşlerine dair kapsamlı bir anlayış geliştirmek amacıyla değerlendirilmiştir (Merriam, 2015). Bu yöntem, araştırmanın güvenilirliğini ve geçerliliğini artırmak için dikkatle uygulanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırma kapsamında, öğretmen görüşlerini belirlemek amacıyla özel olarak oluşturulan görüşme formu kullanılarak yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Bu görüşmeler, öğretmenlere kendi branşlarında müfredat uygularken hangi yöntemlerin uygun olabileceği konusunda yöneltilen soruları içermektedir. Bu şekilde, öğretmenlerin bu konudaki görüşleri detaylı bir şekilde toplanmıştır.

Çalışma Grubu

Bu çalışmada Diyarbakır'daki çeşitli kademelerde ve branşlarda görev yapan toplam 25 öğretmenle çalışılmıştır. Çalışmaya katılan öğretmenlerin demografik özellikleri Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Sınıf öğretmenlerinin Türkçe kavramına yönelik algıları

Değişken	Kod	Frekans
Cinsiyet	Kadın	12
	Erkek	13
Kıdem	5-10 yıl arası	5
	11-16 yıl arası	17
	16 yıl ve üstü	3
Çalıştığı Kademe	İlkokul	8
	Ortaokul	9
	Lise	8

Tablo 1'de belirtildiği gibi, toplamda 25 öğretmen araştırmaya katılmıştır. Bu katılımcıların 12'si kadın, 13'ü erkektir. Kıdemlerine göre, katılımcıların 5'i 5-10 yıl arası, 17'si 11-16 yıl arası ve 3'ü 16 yıl ve üstü süredir görev yapmaktadır. Ayrıca, çalıştıkları kademeye göre dağılımları 8 ilkokul öğretmeni, 9 ortaokul öğretmeni ve 8 lise öğretmeni şeklindedir.

Verilerin Analizi

Görüşme formundaki sorulara verilen cevaplar düzenlenerek, içerik analizi yöntemi kullanılarak incelenmiştir. Yöneltilen sorulara verilen cevaplar temalara ayrılmış ve ardından genel bir değerlendirme yapılmıştır. Elde edilen veriler, ortak temaları belirlemek amacıyla kullanılmıştır. Bu süreçte, öğretmenler Ö1, Ö2, ... şeklinde kodlanmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan 25 öğretmenin eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasına yönelik görüşleri aşağıdaki gibidir.

"Öğrenci merkezli eğitim, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini yönlendirebilmeleri, derinlemesine öğrenmeyi ve eleştirel düşünmeyi teşvik etmektedir. Ancak, bu modelin başarılı olabilmesi için öğrenci profillerini daha iyi anlamak ve bireysel farklılıklara uyum sağlamak gerekmektedir." (Ö1).

Bu ifade, öğretmenlerin öğrencileri daha etkili bir şekilde destekleyebilmek için öğrenci profillerini dikkate alarak öğretim stratejilerini kişiselleştirmeleri gerektiğini vurgulamaktadır.

"Teknoloji entegrasyonu ile öğrenciler daha fazla ve çeşitli kaynaklara ulaşma imkânı bulmaktadır. Ancak, teknolojinin eğitim sürecine etkili bir şekilde entegre edilebilmesi için

öğretmenlerin sürekli olarak teknoloji eğitimi alması ve pedagojik becerilerini geliştirmesi gerekmektedir." (Ö2).

Bu ifade, öğretmenlerin teknolojiyi etkili bir şekilde kullanabilmelerinin, öğrencilerin öğrenme deneyimlerini zenginleştirmek ve modern eğitim ihtiyaçlarına uygun hale getirmek adına önemli bir faktör olduğunu öne çıkarmaktadır.

"Proje tabanlı öğrenme modeli, öğrencilere gerçek dünya sorunlarına çözüm üretme becerisi kazandırabilir. Ancak, bu tür projelerin planlanması ve değerlendirilmesi sürecinde öğretmenlerin daha fazla destek ve kaynağa ihtiyaçları olabilir." (Ö3).

Bu ifade, öğretmenlerin bu modeli etkili bir şekilde uygulayabilmeleri için gerekli kaynakların sağlanması ve desteklenmelerinin önemli olduğunu vurgulamaktadır.

"Yaratıcı öğrenme yöntemleri, sınıfta öğrencilerin öğrenme motivasyonunu artırabilir. Bu yaklaşımların sınıfta uygulanabilmesi için öğretmenlerin yaratıcılıklarını kullanabilmeleri ve öğrenci geri bildirimlerine duyarlı olmaları önemlidir." (Ö4).

Bu ifadeye göre, öğretmenlerin öğrencilerle etkileşimde bulunurken yaratıcı ve öğrenci ihtiyaçlarına duyarlı Bu ifadeye göre, olmaları, öğrenme süreçlerini daha etkili kılabilir.

"Öğrenci merkezli eğitimde, öğrencilerin kendi ilgi alanlarına ve öğrenme tarzlarına uygun öğrenme deneyimleri yaşamaları mümkündür. Bu modelin etkili olabilmesi için öğrenci ihtiyaçlarını sürekli olarak değerlendirmek ve güncellemek gerekiyor." (Ö5).

Bu ifadeye göre, öğrenci merkezli yaklaşımın, öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha etkili ve kişiselleştirilmiş hale getirebilmesi için bu dinamik değerlendirme ve güncelleme süreçleri büyük önem taşımaktadır.

"Eğitimdeki yeniliklere adaptasyon sürecinde öğretmenlerin profesyonel gelişimine büyük önem verilmelidir. Yenilikçi yöntemlere geçiş, öğretmenlerin bu değişikliklere uyum sağlamaları ve sürekli olarak güncel kalmaları gerektiği anlamına gelir." (Ö6).

Bu ifadeye göre, eğitimdeki hızlı değişimlere ayak uydurabilmek için öğretmenlerin sürekli öğrenmeye ve gelişime açık olmaları, öğrencilere daha etkili bir şekilde rehberlik etmeleri açısından kritik önem taşımaktadır.

"Teknoloji kullanımının artması, öğrencilere özelleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunabilir. Ancak, her öğrencinin teknolojiye eşit erişim sağlayamaması, bu avantajın herkes için eşit olmadığı bir durum yaratabilir." (Ö7).

Bu ifadeye göre, teknolojik olanaklara erişimdeki eşitsizlik, öğrenciler arasında farklı avantajlara neden olabilir ve eğitimde adaletin sağlanması için bu konunun dikkate alınması önemlidir.

"Proje tabanlı öğrenme, öğrencilerin grup çalışması, problem çözme ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir. Bu tür projelerin planlanması ve yönetilmesi öğretmenlerden ek çaba gerektirebilir." (Ö8).

Bu ifadeye göre, proje tabanlı öğrenme, öğrencilere pratik beceriler kazandırırken öğretmenlerin rehberlik ve organizasyon konusundaki rolünü artırabilir.

"Yaratıcı öğrenme yöntemleri, öğrencilere öğrenme sürecini daha aktif ve etkileşimli hale getirme fırsatı sunabilir. Bu tür yaklaşımların uygulanabilmesi için sınıf içindeki öğrenci çeşitliliği dikkate alınmalıdır." (Ö9).

Bu ifade, öğrencilerin farklı öğrenme stillerine ve ihtiyaçlarına uygun bir şekilde özelleştirilebilmesi için sınıf içindeki çeşitliliği anlamak ve değerlendirmek gerektiğini vurgulamaktadır.

"Öğrenci merkezli eğitimde, öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha iyi anlamak ve desteklemek için bireysel takip ve geribildirim süreçleri önemlidir. Ancak bu sürecin zaman alıcı olduğu unutulmamalıdır." (Ö10).

Bu ifade, öğrenci merkezli yaklaşımların etkili olabilmesi için öğretmenlerin öğrencilerle bireysel olarak ilgilenmeleri ve geribildirim sağlamaları önemini vurgulamaktadır.

"Teknolojinin eğitimde etkili bir şekilde kullanılabilmesi için öğretmenlere teknolojik beceri ve pedagojik içgörü kazandırmak önemlidir. Ayrıca, öğrencilere dijital vatandaşlık konusunda eğitim verilmelidir." (Ö11).

Bu ifadeye göre, öğretmenlerin teknoloji kullanımı konusundaki yetkinliklerinin artırılması ve öğrencilere dijital dünyada sorumlu davranışlar geliştirmeleri için rehberlik edilmesi önemlidir.

"Proje tabanlı öğrenme, öğrencilere gerçek dünya bağlamında öğrenme imkânı tanır. Bu tür projelerin yönetimi ve değerlendirilmesi öğretmenlerin dikkatli planlama ve koordinasyon becerilerini gerektirir." (Ö12).

Bu ifade, proje tabanlı öğrenme, öğrencilere somut deneyimler kazandırırken, öğretmenlerin etkili bir şekilde yönetim ve değerlendirme süreçlerini yönetmelerinin gerekliliğini vurgulamaktadır.

"Yaratıcı öğrenme yöntemleri, öğrencilere öğrenme sürecine aktif katılım sağlama fırsatı sunar. Ancak, bu yaklaşımın sınıfta uygulanabilmesi için öğretmenlerin öğrenci profillerini ve öğrenme stillerini dikkate alması önemlidir." (Ö13).

Bu ifadeye göre, öğretmenlerin öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarını anlamaları, yaratıcı öğrenme yöntemlerini daha etkili bir şekilde uygulamalarına olanak tanır.

"Öğrenci merkezli eğitimde, öğrencilere kendi öğrenme hedeflerini belirleme ve bu hedeflere ulaşma konusunda rehberlik etme fırsatı sağlanır. Bu sürecin öğrencilerle iş birliği içinde planlanması gereklidir." (Ö14).

Bu ifade, öğrenci merkezli eğitimin, öğrencilere kendi öğrenme hedeflerini belirleme ve bu hedeflere ulaşma konusunda rehberlik etme fırsatı sunduğunu vurgulayarak, bu sürecin öğrencilerle iş birliği içinde planlanması gerektiğine dikkat çekmektedir.

"Teknolojinin entegrasyonu, sınıfta öğrencilere farklı öğrenme materyalleri ve öğretim yöntemleri sunma imkânı tanır. Bu materyallerin öğrenci ihtiyaçlarına uygunluğu ve etkililiği değerlendirilmelidir." (Ö15).

Bu ifadeye göre, teknolojinin entegrasyonu, öğretmenlere çeşitli kaynaklara erişim ve öğrenme deneyimlerini çeşitlendirme fırsatı sunarken, bu materyallerin öğrenci odaklı, etkili ve öğrenme hedeflerine uygun olup olmadığının değerlendirilmesi önemlidir.

"Proje tabanlı öğrenme, öğrencilere öğrenme sürecinde aktif rol alma fırsatı verir. Ancak, bu tür projelerin başarılı olabilmesi için öğrencilere rehberlik etme ve değerlendirme becerilerini geliştirmek önemlidir." (Ö16).

Bu ifadeye göre, öğrencilere proje sürecinde rehberlik etmek, onların sorumluluk almasını, problem çözme becerilerini geliştirmesini ve öğrenmeye aktif katılımını sağlamak adına kritik bir rol oynar.

"Yaratıcı öğrenme yöntemleri, öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir. Sınıfta bu yaklaşımın uygulanabilmesi için öğretmenlerin kreatif düşünme becerilerini güçlendirmeleri önemlidir." (Ö17).

Bu ifadeye göre, yaratıcı öğrenme, öğrencilere yenilikçi düşünme ve çözüm üretme yetenekleri kazandırabilir; bu nedenle öğretmenlerin de kendi kreatif yeteneklerini geliştirmesi, öğrencilere bu yönde rehberlik edebilmeleri açısından kritik bir rol oynar.

"Öğrenci merkezli eğitimde, öğrencilerin öğrenme sürecine daha fazla katılımını sağlama fırsatı tanınır. Ancak, bu modelin etkili olabilmesi için öğrenci ilgi alanlarına ve öğrenme tarzlarına uygun içerikler geliştirmek önemlidir." (Ö18).

Bu ifadeye göre, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına ve öğrenme tercihlerine odaklanan içerikler, öğrenci merkezli eğitim modelini destekler ve öğrencilerin daha aktif ve etkili bir şekilde öğrenmelerine olanak tanır.

"Teknoloji kullanımı, öğrencilere öğrenme sürecinde daha fazla etkileşim ve geri bildirim imkânı sağlar. Bu sürecin öğrencilerin dijital etik ve güvenlik konularında bilinçlenmesiyle desteklenmesi önemlidir." (Ö19).

Bu ifadeye göre, teknolojiyle etkileşim, öğrencilerin daha katılımcı bir öğrenme deneyimi yaşamalarına olanak tanırken, aynı zamanda dijital etik ve güvenlik bilinciyle donatılmaları, online ortamlarda sağlıklı ve güvenli bir şekilde etkileşimde bulunmalarını sağlamak açısından kritik öneme sahiptir.

"Proje tabanlı öğrenme, öğrencilere problem çözme becerilerini geliştirme ve gerçek dünya uygulamalarıyla bağlantı kurma şansı tanır. Ancak, bu tür projelerin değerlendirilmesi ve geri bildirim süreçleri öğretmenlerin dikkatli yönetimini gerektirir." (Ö20).

Bu ifade göre, proje tabanlı öğrenme öğrencilere somut deneyimler kazandırırken, öğretmenlerin öğrenci performansını değerlendirmek ve etkili geri bildirim sağlamak için yönetim becerilerine ihtiyaç duyduğunu vurgulamaktadır.

"Yaratıcı öğrenme yöntemleri, öğrencilerin öğrenme sürecine daha fazla eğlenerek katılmalarını sağlayabilir. Bu yaklaşımın eğitim hedefleriyle uyumlu olması ve öğrenci başarılarını ölçebilme yöntemlerinin geliştirilmesi önemlidir." (Ö21).

Bu ifadeye göre, eğlenceli bir öğrenme deneyimi, öğrencilerin motivasyonunu artırabilir ve aktif katılımlarını teşvik edebilir.

"Öğrenci merkezli eğitimde, öğrencilere kendi öğrenme süreçlerini değerlendirme ve yönlendirme becerisi kazandırılır. Bu sürecin adil ve objektif bir şekilde yönetilebilmesi için öğrenci performansını değerlendirme yöntemlerinin güncellenmesi önemlidir." (Ö22).

Bu ifadeye göre, değerlendirme yöntemlerinin güncel ve adil olması, öğrenci merkezli eğitimde başarıyı doğru bir şekilde yansıtabilir.

"Teknolojinin sınıfta etkili bir şekilde kullanılabilmesi için öğretmenlere sürekli olarak teknolojik eğitim ve destek sağlanmalıdır. Ayrıca, bu sürecin öğrencilere dijital sorumluluk ve etik konularında eğitim içermesi önemlidir." (Ö23).

Bu ifadeye göre, öğretmenlerin teknolojiyi etkili bir şekilde kullanabilmeleri için güncel eğitimlere ve desteklere erişim sağlanmalıdır.

"Proje tabanlı öğrenme, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini aktif bir şekilde yönlendirebilmelerine olanak tanır. Bu modelin sınıfta etkili bir şekilde uygulanabilmesi için öğretmenlerin rehberlik ve destek becerilerini güçlendirmeleri gerekmektedir." (Ö24).

Bu ifadeye göre, öğretmenlerin rehberlik ve destek becerilerini artırarak öğrencilere bu süreçte yardımcı olmaları, öğrenme deneyimlerini daha etkili kılabilir.

"Yaratıcı öğrenme yöntemleri, öğrencilere öğrenme sürecini daha etkileşimli ve ilgi çekici hale getirme fırsatı sunar. Ancak, bu yaklaşımın sınıfta eşit bir şekilde uygulanabilmesi için öğretmenlerin sınıf dinamiklerini dikkate alması ve öğrenci ihtiyaçlarına duyarlı olması önemlidir." (Ö25).

Bu ifadeye göre, öğretmenlerin sınıftaki çeşitli öğrenci ihtiyaçlarına ve dinamiklerine uyum sağlamaları, bu yaklaşımın her öğrenciye eşit şekilde ulaşmasını sağlamak açısından önemlidir.

Öğretmen görüşleri doğrultusunda dört tema belirlenmiştir. Bu temalar; öğrenci merkezli eğitim, teknoloji entegrasyonu, proje tabanlı öğrenme ve yaratıcı öğrenme yöntemleridir. Bu temalar ışığında öğretmen görüşlerinden aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır.

Sonuç ve Değerlendirme

Öğretmenlerin öne çıkan görüşleri, eğitimdeki yenilikçi yaklaşımların hem potansiyelini hem de karşılaşılan zorlukları gözler önüne sermektedir. Öğrenci merkezli eğitim, teknoloji entegrasyonu, proje tabanlı öğrenme ve yaratıcı öğrenme yöntemleri, eğitimdeki dönüşümü hedefleyen temel stratejiler olarak belirginleşmektedir. Ancak, bu yaklaşımların etkili bir şekilde uygulanabilmesi için öğretmenlerin sürekli gelişimine, teknolojiye adaptasyonlarına ve öğrenci çeşitliliğini gözetmelerine odaklanılması gerekmektedir.

Öğrenci merkezli eğitim temasında öğretmen görüşlerine göre, öğrenci merkezli eğitim modeli, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini yönlendirebilmeleri, derinlemesine öğrenmeyi teşvik etmekte ve eleştirel düşünce becerilerini geliştirmektedir. Ancak, bu modelin başarılı olabilmesi için öğrenci profillerini anlamak ve bireysel farklılıklara uyum sağlamak önemlidir. Öğrenci merkezli eğitim, öğrencilere kendi ilgi alanlarına ve öğrenme tarzlarına uygun deneyimler sunma potansiyeline sahiptir. Ancak, etkili olabilmesi için öğrenci ihtiyaçlarının sürekli olarak değerlendirilmesi ve güncellenmesi gerekmektedir. Öğrenci merkezli eğitimde, öğrencilere rehberlik etme ve işbirliği içinde planlama önemlidir. Sonuç olarak, öğrenci merkezli eğitim, öğrencilerin aktif katılımını teşvik eder, ancak başarılı bir uygulama için öğretmenlerin öğrenci ihtiyaçlarını anlamaları ve sürekli olarak güncellemeleri gerekmektedir. Teknoloji entegrasyonu temasında öğretmenler, teknoloji entegrasyonunun öğrencilere çeşitli kaynaklara erişim sağlama, özelleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunma ve etkileşimi artırma potansiyeli olduğunu vurgulamaktadır. Ancak, teknolojinin etkili bir şekilde eğitim sürecine entegre edilebilmesi için öğretmenlerin sürekli teknoloji eğitimi alması ve pedagojik becerilerini geliştirmesi gerekmektedir. Öğrencilere eşit erişim sağlanamaması, teknolojinin avantajlarının herkes için eşit olmadığı bir durum yaratabilir. Bu nedenle, öğretmenler, teknoloji kullanımının adil ve dengeli bir şekilde uygulanması için çaba harcamalıdır. Teknoloji entegrasyonu sürecinde, öğretmenlerin teknolojik beceriler kazanması ve öğrencilere dijital vatandaşlık konusunda eğitim verilmesi önemlidir. Sonuç olarak, teknoloji entegrasyonu,

öğrencilere çeşitli öğrenme fırsatları sunabilir, ancak bu başarı için öğretmenlerin sürekli eğitim almaları ve eşitsizlikleri önlemeye yönelik çaba sarf etmeleri gerekmektedir.

Proje tabanlı öğrenme temasında öğretmen görüşlerine göre, proje tabanlı öğrenme modeli öğrencilere gerçek dünya sorunlarına çözüm üretme becerisi kazandırabilir. Ancak, bu tür projelerin planlanması ve değerlendirilmesi sürecinde öğretmenlerin daha fazla destek ve kaynağa ihtiyaçları olabilir. Proje tabanlı öğrenme, öğrencilere grup çalışması, problem çözme ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirmelerinde yardımcı olabilir. Ancak, bu tür projelerin planlanması ve yönetilmesi öğretmenlerden ek çaba gerektirebilir. Öğretmenler, proje tabanlı öğrenmenin öğrencilere aktif rol alma fırsatı tanıdığını ve öğrencilere kendi öğrenme süreçlerini yönlendirme imkânı sunduğunu ifade etmektedir. Ancak, bu modelin sınıfta etkili bir şekilde uygulanabilmesi için öğretmenlerin rehberlik ve destek becerilerini güçlendirmeleri gerekmektedir. Sonuç olarak, proje tabanlı öğrenme, öğrencilere pratik deneyimler kazandırmak ve gerçek dünya bağlamında öğrenmelerini sağlamak adına etkili bir yöntem olabilir. Ancak, bu modelin başarıyla uygulanabilmesi için öğretmenlerin planlama, değerlendirme ve rehberlik becerilerini geliştirmeleri önemlidir.

Yaratıcı öğrenme yöntemleri temasında öğretmen görüşlerine göre, yaratıcı öğrenme yöntemleri sınıfta öğrencilerin öğrenme motivasyonunu artırabilir. Ancak, bu yaklaşımların sınıfta uygulanabilmesi için öğretmenlerin yaratıcılıklarını kullanabilmeleri ve öğrenci geri bildirimlerine duyarlı olmaları önemlidir. Yaratıcı öğrenme yöntemleri, öğrencilere öğrenme sürecini daha aktif ve etkileşimli hale getirme fırsatı sunabilir. Ancak, bu yaklaşımın sınıfta uygulanabilmesi için öğretmenlerin öğrenci profillerini ve öğrenme stillerini dikkate alması önemlidir. Öğretmenler, yaratıcı öğrenme yöntemlerinin öğrencilere eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabileceğini vurgulamaktadır. Ancak, sınıfta bu yaklaşımın uygulanabilmesi için öğretmenlerin kreatif düşünme becerilerini güçlendirmeleri önemlidir. Yaratıcı öğrenme yöntemleri, öğrencilere eğlenceli bir öğrenme süreci sunma potansiyeline sahiptir. Ancak, bu yaklaşımın eğitim hedefleriyle uyumlu olması ve öğrenci başarılarını ölçebilme yöntemlerinin geliştirilmesi önemlidir. Sonuç olarak, yaratıcı öğrenme yöntemleri, sınıfta öğrencilerin öğrenme sürecine aktif katılımını teşvik edebilir ve öğrenmeyi daha ilgi çekici hale getirebilir. Ancak, bu yöntemlerin etkili bir şekilde uygulanabilmesi için öğretmenlerin kreatif becerilerini güçlendirmeleri, öğrenci çeşitliliğini dikkate almaları ve değerlendirme süreçlerini geliştirmeleri önemlidir.

Öğretmenlerin görüşleri, eğitimde yenilikçi yaklaşımların uygulanmasının başarıyla gerçekleşebilmesi için çeşitli önerilere işaret etmektedir. Profesyonel gelişim, öğretmenlerin sürekli eğitim alma imkanlarına kavuşmalarını ve pedagojik becerilerini güçlendirmelerini içermelidir. Teknoloji entegrasyonu sürecinde, öğretmenlere düzenli teknoloji eğitimi sağlanarak dijital becerilerini artırmaları teşvik edilmelidir. Aynı zamanda, öğrencilere adil bir şekilde eşit erişim sağlanmalı ve herkesin teknolojiden eşit şekilde faydalanabilmesi için çaba harcanmalıdır. Proje tabanlı öğrenme süreçlerinde öğretmenlere daha fazla destek ve kaynak sunularak, bu yöntemlerin etkili bir şekilde uygulanması sağlanmalıdır. Yaratıcı öğrenme yöntemlerini kullanabilmeleri için öğretmenlere destek verilmeli, kreatif düşünce becerileri güçlendirilmeli ve sınıf içinde çeşitliliği dikkate almaları teşvik edilmelidir. Öğrenci merkezli eğitimde, bireysel takip ve geribildirim süreçleri kurularak öğretmenlerin öğrenci ihtiyaçlarını sürekli olarak değerlendirmeleri sağlanmalıdır. Son olarak, eğitim politikalarında öğretmenlere yenilikçi yöntemlere geçişte destek ve teşviklere odaklanılmalı, eğitimde çeşitlilik gözetilmelidir.

Referans

- Creswell, J. W., Clark, V. L. P., Gutmann, M. L., & Hanson, W. E. (2003). Advanced Mixed. *Handbook of Mixed Methods in Social & Behavioral Research*, 209.
- Çoban, E. ve Uzun, H. (2022). Endüstri 4.0'ın Eğitim Alanına Etkileri. *Fırat Üniversitesi Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 6(1), 97-122.
- Ertürk, S. (2013). *Eğitimde "program" geliştirme*. Edge Akademi.
- Fullan, M., & Pomfret, A. (1977). Research on curriculum and instruction implementation. *Review of Educational Research*, 47(2), 335-397.
- Giray, N. (2006). Okul yöneticilerinin yönetsel karar verme/problem çözme yeterliliği. *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul*.
- Kayabaşı, Y. (2008). Bazı Değişkenler Açısından Öğretmenlerin Mesleki Tükenmişlik Düzeyleri. *Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(20), 191-212.
- Koçoğlu, E. (2020). *Eğitim Tarihine Genel Bakış. E. Koçoğlu (Ed.) içinde, Eğitim Tarihi*, (s.1-13). Ankara: Pegem.
- Loogma, K., Kruusvall, J., & Ümarik, M. (2012). E-learning as innovation: Exploring innovativeness of the VET teachers' community in Estonia. *Computers & Education*, 58(2), 808-817.
- Merriam, S. B. (2015). *Nitel araştırma: Desen ve uygulama için bir rehber*. Nobel.
- Numanoğlu, G. (1999). Bilgi Toplumuna-Eğitim-Yeni Kimlikler-II: Bilgi Toplumuna ve Eğitimde Yeni Kimlikler. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 32(1), 341-350.
- Özmuş, M. (2012). Öğretmen eğitiminde yaratıcılık ve inovasyon. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 20(3), 731-746.
- Tekindal, S. (2021). Nicel, nitel, karma yöntem araştırma desenleri ve istatistik. *Nobel yayıncılık: Ankara*.
- Tezcan, M. (1994). *Eğitim Sosyolojisi*, Ankara Zirve Ofset Basım.
- Töre, E. (2019). Öğretmenlerin yenilikçi iş davranışı düzeylerinin belirlenmesi ve çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Turkish Studies*, 14 (4), 1761-1773.
- Tutkun, Ö. F. (2010). 21. Yüzyılda Eğitim Programlarının Felsefi Boyutları. GÜ, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(3), 993-1016.
- Yılmaz, H., & Kocasaraç, H. (2010). Hizmetiçi Öğretmen Eğitiminde Yeni Bir Yaklaşım: Yenilikçi Öğretmenler Programı ve Değerlendirmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(3), 51-64.
- Zhu, C., Wang, D., Cai, Y., & Engels, N. (2013). What core competencies are related to teachers' innovative teaching? *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 41(1), 9-27.